

A szegedi tűzoltók sem engednek

Az uniós csatlakozás időpontjától kezdődő időszakról jár fizetés a tűzoltók túlmunkájáért, így döntött jogerősen a Zala Megyei Bíróság csaknem kétszáz zalai tűzoltó perében. A szegedi tűzoltók a Legfelsőbb Bíróság jogegységi döntésére várnak.

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szegeden 114 tűzoltó adta be keresetét tavaly novemberben a Szegedi Városi Bírósághoz túlorákjuk kifizetése érdekében. A pert egyelőre felfüggesztette az állomány, mivel a Legfelsőbb Bíróság jogegységi döntésére várnak. A kérdés, hogy a munka törvénykönyve szerinti 40, vagy a szolgálati törvényben meghatározott 48 óra feletti részt kell-e kifizetni a tűzoltóságnak a túlmunkáért.

A Zala megyei tűzoltók 2007-ben indítottak pert annak érdekében, hogy az uniós csatlakozás időpontjától a közösségi szabályozásnak megfelelően ismerjék el számukra a heti 40 órát meghaladó, szolgálatban töltött időt túloráknak, és azt fizessék ki nekik. Az önkormányzati tűzoltóságok fellebbezése után a Zala Megyei Bíróság anynyiban változtatta meg az elsőfokú ítéletet, hogy kimondta: a heti 48 órát meghaladó szolgálat teljesítése számít túlmunkának. Az uniós irányelvek szerint ugyanis hét napra vonatkozóan az átlagos munkaidő - a túlorát is beleértve - nem haladhatja meg a 48 órát.

- Szegeden mi a 40 óra feletti rész kifizetését kérjük a bíróságtól. Ez egy „átlagos” tűzoltó esetében, számításaink szerint, nagyjából bruttó másfél millió forint - tudtuk meg *Kádár András* főtörzsormestertől, a Rendészeti Védegyelet Szegedi Tűzoltó Tagszervezetének elnökétől.

- Helyben nem tudjuk ezt az összeget kifizetni, ez a költségvetés feladata lesz - válaszolta kérdésünkre *Tandari Attila* alezredes, személyzeti osztályvezető. Egy 2005-ös törvénymódosítás alapján folyamatosan csökkentjük a heti 54 munkáórát. Idén értük el a törvény által meghatározott 48-at.

Országosan hétezer tűzoltó érintett az ügyben, a tét tehát elég magas, 10-15 milliárd forint. Információink szerint ez az összeg nem szerepel a kormány első féléves költségvetésében.

A BELVÁROS SZÉGYENE A PUSZTULÓ TÓTH PÉTER-HÁZ – FANTOMPALOTA A BELVÁROSI HÍDNÁL

Csak a madár jár a Roosevelttéri kísértettoronyban

Tizenhét éve várja sorsa rendezését a belváros kapujának számító Tóth Péter-palota. Kísértetháznak tűnik, mert kártékony galambhadakat látni a tornyában. Bejártuk a fantomépületet, kiderült, hogy nem is lakatlan. A padlástérben viszont mintha egy rémfilmben csöppentünk volna.

DOMBAI TÜNDE

Szerencsésnek mondjuk az olvasót, ha valami mocskos-büdös helyen járunk, mert arról „csak” szöveggel és képpel tudósíthatunk. Nem mellékelhetünk szagot, port, hangokat. Így történt ez akkor, amikor a belváros kapuját, a Roosevelttér és a Híd utca sarkán szürkellő bérpalotát bejártuk. A kétszintes, megkopott épületről azt hittük, hogy üres, bástyaszerű ormát magunk között régóta kísértettoronyként emlegettük.

Lakják a fantompalotát

A műemlék fantompalotának a belváros szívében gyászos a külseje is, belépve mégis elhűltünk szörnyű elhanyagoltsága láttán. A valamikor elegáns lépcsősor közvetlenül az emeletre ível, a fönti gangról látni le az udvarra és a szuterénba. Talán lakások vagy raktárak bújhattak meg korábban a rothadó ajtók mögött. Szutyok, szemét, szétázott bútorok. A gang végén a véceket förtelmes galambguanó lepi. Ocsúdvá az undorból követtük *Kondé Lajos* belvárosi plébánost, aki megmutatta az emeleti lakásokat. A három szélsőt bérlők lakják, ott istenes a helyzet. A sarokszobából gyönyörű a kilátás, viszont az erkély életveszélyes. Galambok verdesnek fölötté, lesodorva fekáliát és mállo stukkodarabokat. A míves kovácsoltvas korlátot a szentlélek tartja. A két középső lakás üres, pár hete kapta vissza az egyház.

Műteremlakás lehetne

Szűk, sötét, bűzös csigalépcsőn mászunk a padlásra. A rozsdás vasajtóban kattán a zár. Pár lépés, és meghűl ereinkben a vér. Itt annak is kifejlődik a betegségfóbiája, akinek sose volt! Puhán süppedünk az évtizedes galambguanóba. Jobban járunk, ha nem nézünk a lábunk alá. Pedig az ipartörténet muzeális csodája a tetőszerkezet - ép fagerendák bordázzák a padlást, a kémények és levegőztető csatornák

DERMESZTŐ LÁTVÁNY A BELVÁROSI TORONY

Fotó: Segesvári Csaba

kiállták az idő viharait. Micsoda fantasztikus műteremlakást lehetne itt berendezni, a város tetején! Nincs idő tőprengeni, mert iszonyú szárnycsatogással zúgnak szembe a padlástér

urai - galambok tucatjai. Felverik a bűdös szennyet, teleszalad szemünk szánk „galambmaradékokkal”. Hullik a toll, a guanó és ki tudja, mi minden mocsok.

➔ **NYÜZSGÖTT AZ ÉLET.** A korabeli sajtó írja a 125 éve épült palotáról, hogy nyüzsgött benne az élet; az első tulajdonos, Tóth Péter fűszerkereskedést nyitott az aljában, itt volt a Bene divatszalon, a Strausz kalapos és az Auslander szűcs. Később a megyei idegenforgalmi hivatal, a sporthivatal és a városi Turinform, majd az ezredfordulón uniós tájékoztatóiroda foglalta el. Az emelet a főispán rezidenciaként szolgált, amit az államosítás után sok apró bérlakásra szabdalnak. Ennek az emeleti szintnek van már gazdája, a belvárosi plébánia a földszinten még mindig a város és a megye osztozik, az alagsor és a padlás helyzete rendezetlen. 1990 óta vár egy kormányhatározatra. A városnál pár éve a pénz, paripa, fegyver is megvolt a renováláshoz, de a döntés húzódtott. Az új kezelő, a Magyar Nemzeti Vagyongazdálkodási Zrt. tájékoztatása szerint folyik az egyeztetés. Megvan tehát az esély, hogy az állam nemsokára elhatározza magát és jobb gazdát keres maga helyett.

A levegő patkányai

Nem adjuk fel - cél a saroktorony. Kívül két emeletnek látszik a patinás orom, belül azonban egybenyílik a két szint. Lélegzet-visszafojtva pillantunk fel. Csodálatos a faszervezet, haranglábra emlékeztet ez az ácsremek. Hunyorunk, mert a madarak csapkodva kerengenek odafönt. Lent hiába tartják csukva az ablakot, ha a magasban kitört egy üveg, és azon jutnak be garázdálkodni a levegő patkányai. Dermesztő a látvány, még a köddé sűrűsödő poron, piszkon át is. A keresztgerendán méteres guanó-hegy tornyosul. Arrébb foszló galambtetem lóg a Tejünk fölött. Vékony szálon lehet, hogy pókháló - himbálja a szutykos huzat. Menekülünk a fertőből. Lefelé dobbent csendben lépkedünk. Nem érünk ruhához, cipőhöz, pedig mindennünk viszket. Csak az utcán térünk magunkhoz a döbbenetből: ki gondolná, hogy ilyen szennyes szégyenfoltot rejt a belvárosi kísértetorony.

További fotók a témáról az interneten:

delmagyar.hu

SOK FIATALT NEM ZAVAR, HA IDŐSEK ÁCSOROGNAK MELLETTE – GYAKORI VITATÉMA A CSÖRÖGBEN AZ IFJAK UDVIATLANSÁGA

Helytelenkedések buszon, villamoson

VAN, AKI ÁTADJA, VAN, AKI NEM

Fotó: Miskolczi Róbert

„Sok fiatal nem vesz tudomást arról, hogy át kellene adnia a helyét a tömegközlekedési eszközökön” - panaszzal olvassuk az ifjak megvédik magukat, mondván: „ha lefárasztottak a suliban, le kell huppannom”. A szegedi közlekedők véleménye megoszlik a „helytelenkedés” kérdésében.

R. TÓTH GÁBOR

A középiskolás fiú csütörtök délután felszállt a szegedi 4-es villamosra, leült. Fülében zenelejátszó, térdre a másik ülésen. A Vám térnél megtelt a szerelvény, sok idős is felszállt. Egy néni pont emberünk elé keveredett, a közeli bevásárlóközpont két nagy szatyrárt fogta. Szabad hely nem lévén megállt a fiú mellett - ő azonban tüntetőleg továbbra is kifelé nézett.

A néni kisvártatva leszállt, mi viszont nem bírtuk ki, megkopogtattuk a fiú vállát. - Miért nem adtad át a helyed?

A válasz: megsemmisítő pillantás,

majd szavak. - Na koccoldj innen, öreg! - mondta, a diákszlengben a melegebb éghajlatra küldés egyik formuláját használva.

Mivel lapunk Csörög rovatában is gyakori vitatéma, hogy mindig át kell-e adni a helyet, s hogy a fiatalok hajlandók-e erre, magunk is faggattunk néhány közlekedőt.

- Én még 58 évesen is átadom a helyem kismamáknak, akár sérült fiataloknak is. Sajnos az ifjak jó része nem vesz tudomást arról, ha az idősek szí-

zsfolt szerelvényen. - Nem zavar, szerencsére még nem feltétlenül muszáj leülnöm. Vegyes tapasztalataim vannak: átlagban 10-ből 5 fiatal adja át a helyét. Ha látom, hogy valaki elfordítja a fejét, nem forszirozom. Szerintem ez neveltetés kérdése, sokan szó nélkül felpattannak, ha meglátnak - mondta tapasztalatait.

A délutáni csúcsban jutott viszont ülőhely *Zsoldi Lászlónak* és feleségének. - Nekünk csak pozitív tapasztalataink vannak, szinte az összes fiatal kérés nélkül átadja a helyét. Persze mindig megköszönjük, ezt így illik - fogalmazott az idős férfi.

A 12 éves *Abrahám Nikolett* megvédte korosztályát. - Van, hogy nagyon kivagyok, például lefárasztottak a suliban. Ilyenkor le kell huppannom, hiszen hazáig hat megállót utazom. De olyan is van, hogy beteg az ember. Nővéremet egyszer nagyon leszólta egy néni, pedig azért maradt ülve, mert iszonyatosan fájt a hasa - árnyalja a képet a fiatal lány.

Vegyes tapasztalataim vannak: átlagban 10-ből 5 fiatal adja át a helyét.

Pulics Julianna

vesen leülnének - fogalmazott *Tombác Ferenc*. A szegedi fűvészkert vezetője, *Pulics Julianna* is álldogálni volt kénytelen tegnap délután egy